

Antropozófia - az élet elixírje

szellemtudomány Rudolf Steiner nyomán

Mundy Lea

Előszó

Ezt az előadás sorozatot azoknak ajánlom, akik a lelki békéjüket keresik. Az emberek nem tudják, hogy szellemüket és lelküket nem elégítheti ki a materialista világ. Szellemünk és lelkünk éhezi a táplálékot, hogy ép és egészséges maradjon.

A mai ember nem tudja, hogy napjainkat egyáltalán nem élhetjük le anélkül, hogy szabályosan és pontosan ne ismernénk, mi történik a világmindenségben.

Szeretném Önöket arra kérni, hogy lehetőségük szerint próbálják lelküket úgy felkészíteni, hogy nyitottá és befogadóvá váljanak a szellemiség irányába.

Kérem, hogy lépjenek be, ebbe az új és egyben régi világba.

Mundy Lea

Előadások az antropozófiáról

Tartalom

Előszó	1
1. Miért kell ismerni az antropozófiát? A Föld inkarnációi.	3
2. A Szentháromság, a hierarchiák, a kísértők és az elemek szellemei.....	11
3. Az ember héttagú felépítése.	17
4. Élet a halál és a születés között. A karma törvénye.	23
5. A Föld fejlődése, és jövője,.....	28

1. Miért kell ismerni az antropozófiát? A Föld inkarnációi.

Nevem Kulcsár Sándorné, Mundy Lea. Aktív korszakomban gyógypedagógiai tanár voltam, hosszú évekig egy iskola igazgatója. Nagyon szerettem a szakmát, de sajnos nagyon fárasztó volt. Így a kilencvenes évek közepén nyugdíjba mentem.

Azokban az években jelent meg a könyvpiacra az ezoterikus könyvek sokasága. Tekintettel arra, hogy sok időm felszabadult, válogatás nélkül vettem bele magam az olvasásba.

1997-ben került kezembe az első Rudolf Steiner mű. Azonnal felismertem, hogy én mindig is ezt kerestem, annak ellenére, hogy szinte minden mondatot kétszer kellett olvasnom, mert nehéz a nyelvezete. Ezután már csak az ő könyveit olvastam.

Azért is kerestem ezt a témát, mert gyermekkorom óta féltem a haláltól. Rettenetes érzés volt. Többször gondoltam el, ha nem leszek, megszűnünk létezni. De párhuzamosan az a gondolat is felmerült bennem, hogy az én énem, nagyon értékes lehet. Nem létezik, hogy csak úgy megszűnjön. De biztos nem voltam benne.

Erre adott választ Rudolf Steiner. Most már tudom, hogy a lényem örök. Az én, a szellemvilágba lépés előtt elbocsájtja a lelket, ami a lélekvilág szférájában feloszlik. Az én, az újbóli leszületés előtt új lelket kap, ami összeköti az ént a fizikai testtel. Az én csak a lelken keresztül képes hatni a fizikai testre.

A jövőben ez meg fog változni. Az ének, teljes erejével meg kell tanulnia irányítani a lelket. Ha képesek vagyunk áthatni, akkor azt már megtarthatjuk örökre. Nem fontos rögtön az egészet. Amennyit áthatottunk az már a miénk. A többit el kell engednünk a lélek- és szellemvilág határán.

Kérdés, hogyan lehet áthatni a lelket? Első feltétel, hogy ismerni kell az antropozófiát. Ezt előbb vagy utóbb mindenkinek el kell sajátítania, mert a fejlődés ezen keresztül történik! Lesz, aki már ebben az inkarnációban, lesz, aki a másodikban, harmadikban, tízedikben, vagy még később

ismeri meg. Aki nem fogja legalább elfogadni, visszafejlődik, rút emberré válik. Sokan lesznek ilyenek, sőt az emberek többsége ilyen lesz.

Az az ember, aki már áthatotta a lélek egy részét, láthatja az emberek auráját. Láthatja képekben a másik ember gondolatait és megismeri életét születéstől három éves koráig. A tudati lélek helyén megszületik az emberén. Ezt szintet az antropozófia imaginációs szintnek nevezi.

A fejlődés következő lépése az inspirációs szint. Ezzel a képességgel már a lélekvilágba lát az ember. Találkozunk meghalt rokonainkkal, ismerőseinkkel. Látjuk az angyalokat, arkangyalokat, kommunikálhatunk velük.

A legmagasabb az intuitív szint. Ezen a magaslaton már a szellemvilággal vehetjük fel a kapcsolatot. Itt van az Akasha krónika, ahol rögzítve van a földfejlődés minden mozzanata. Ez elven képi írás. A nagy beavatottak ebből a könyvből olvasnak, kapják meg az információt a régmúlt időkről.

Ezen a fejlődésen minden fejlődni akaró ember végig fog haladni az évmilliók folyamán. Ez az az antropozófia, ami az előadásokon ismertetésre kerül.

Ki volt az az ember, aki ezeket leírta?

Rudolf Steiner, az antropozófia megalapítója. Lelki fejlődésében az intuíciós szinten állt, nagy beavatott volt. A szellemvilággal bármikor fel tudta venni a kapcsolatot, kommunikált velük. Az Akasha krónikából merítette ismereteit. Ezért megbízhatóan hiteles.

1861-ben született Krajlavecben. Abban az időben Magyarországhoz tartozott. Édesapja vasúti tiszt volt. Az állomás épületében laktak. Krajlavecben járta az elemi iskolát. Bár német nemzetiségűnek vallotta magát, perfektül beszélt magyarul.

Hat éves volt, amikor az első spirituális élmény érte. A vasúti állomás várótermében üldögélt, amikor váratlanul megjelent előtte nagynénje. Hozzálépett, majd azt mondta: Segíts nekem, mert sok bűnöm van, és te képes vagy rá, hogy közbenjárj érdekemben. Ezután eltűnt. Körülbelül két óra múlva tudta meg, hogy abba az időpontban halt meg a nagynénje, amikor éppen nála járt.

Rudolf Steiner előző inkarnációjában a XIII. században élt Krisztián Rosenkraiz néven. Száz évvel később újra született ugyanazzal a névvel. Mindkét életében a Rózsakeresztes Misztériumban tanított, amit előzően ő alapított meg. Erről Rudolf Steiner írt egy könyvet a Rózsakeresztesek teozófiája címmel. A könyv gyakorlatilag az antropozófia alapja.

Rudolf Steiner feladata az volt, hogy az ókor keleti filozófiáját átültesse a mai európai ember számára.

Az indiai ember testi felépítettsége, gondolkodása jelentősen eltért a mai nyugati emberétől. Annak ellenére, hogy napjainkban jelentős érdeklődés mutatkozik a buddhizmus iránt, az a tudás már nem elég a mai ember szellemi fejlődéséhez.

Időszámításunk előtt a teozófia volt az uralkodó nézet. Ezt követte időszámítás után a filozófia, ami 2100-ig időtálló. 2100 után ezt a gondolkodást átveszi az antropozófia. A jövőben iskolában fogják tanítani. Rudolf Steiner az 1900-as évektől terjeszti a világban előadások és könyvek formájában. Ennek ellenére az emberek még ma sem ismerik. Ha találkoznak is vele, idegenkednek tőle.

Most nézzük a Bibliát.

Az evangéliumok Krisztus után az első és második században íródtak. Az események szellemi látás útján kerültek lejegyzésre. A négy evangélista közül Máté, Márk, Lukács csak részben volt beavatott. Tanítójuk segítette őket az evangéliumok megírásában. János, Krisztus legkedvesebb tanítványa, a teljes beavatás birtokában írta le a történeteket. Ebből következik, hogy ez az evangélium, ami a legteljesebben hiteles.

A mostani előadások a Föld és az emberiség teremtéséről szólnak. Ez nagyon hosszú és rendkívül bonyolult folyamat volt. De mielőtt hozzákezdénénk, fel kell idéznünk a János evangélium kezdő sorait:

1. Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az ige.
2. Ez kezdetben az Istennél vala.
3. Minden ő általa lett és nála nélkül semmi nem lett, ami lett.
4. Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága;
5. És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadja be azt.

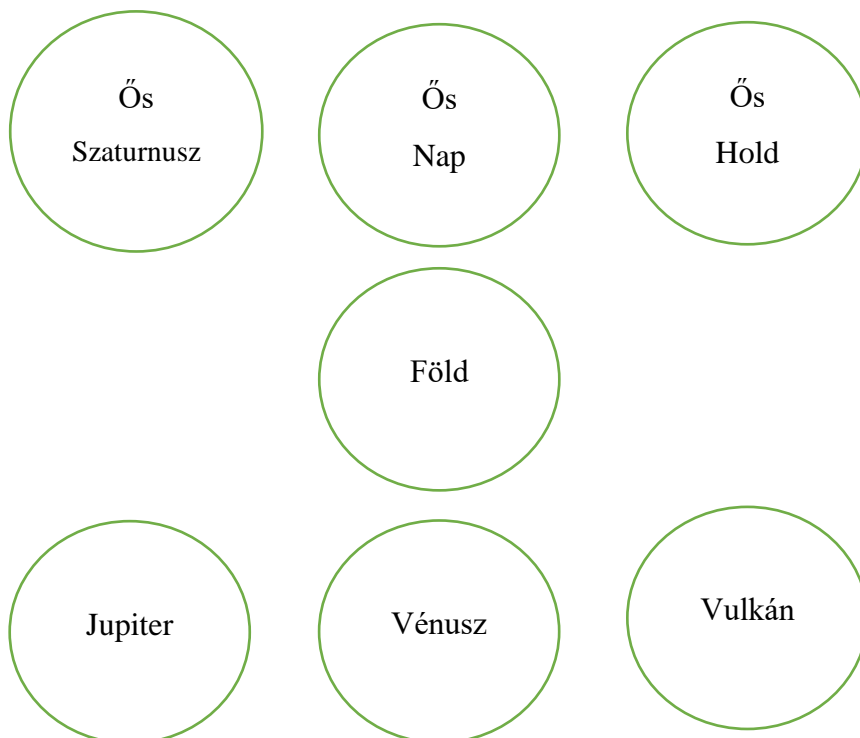
Röviden és tömören tárja elénk a világ teremtését.

Most boncolgassuk e pár sor értelmét. Az ige, a rezgés, a szó. Minden, amit most magunk körül látunk rezgés eredménye. Az egész naprendszer szellemi eredetű, rezgés útján a szellemből keletkezett. Ez az anyag.

Az istenek rezgés útján tömörítették az anyagot, a tüzet levegővé, a levegőt vízzé, a vizet szilárd anyaggá. Ez mind az Istené volt, minden ő általa lett, nála nélkül semmi nem lett ami lett – írta János evangélista.

Ki volt az emberek világossága? Jézus Krisztus. Mi volt a sötétség, ami nem fogadta be a világosságot? Az emberiség. Hiába tett Krisztus Jézus oly sok csodát, az emberek nem tudták azt befogadni.

A Föld inkarnációi:

Ős Szaturnusz

- anyaga tűz,
- nincs rajta élet,
- megjelennek a fizikai test képződményei,
- a tudat ásványi szinten van.

Ős nap

- anyaga tűz és levegő,
- megjelenik a fényéter, mint finom szubsztancia,
- a fizikai test bővül, megjelenik a mirigyrendszer, nedvkeringés, szaporodás,
- az életet az étertest biztosítja,
- a tudat növényi szinten van.

Ős Hold

- anyaga tűz, levegő és víz,
- a fényéter mellett megjelenik a hangéter,
- a fizikai test bővül, megjelenik a táplálkozás, kiválasztás, légzés, növekedés, idegrendszer,
- az élet bővül az asztrálesttel (lélekkel),
- a tudat állati szinten van.

Föld

- anyaga tűz, levegő, víz, föld (szilárd),
- a fényéter, hangéter mellett megjelenik az élet-éter,
- a fizikai test bővül a piros vérrel,
- megjelenik az én (a negyedik test),
- a tudat emberi szinten van.

Az istenek először a tüzet teremtették meg. Ennek a bolygónak a neve Ős Szaturnusz. Állaga csak tűzből állt. Még nem volt benne élet. De az ember fizikai testének első képződményei már megjelentek. Ez az oka annak, hogy ma a legtökéletesebb testünk a fizikai.

Az Ős Szaturnusz akkora kiterjedésű volt, mint ma az egész naprendszer. Amikor feladatát teljesítette, szellemivé változott és megpihent. Ezt nevezi a szellemtudomány pralajának.

A pihenés elteltével ismét feléledt és új bolygó keletkezett az Ős Nap. Ez a Föld második inkarnációja volt. Kezdetben röviden megismételte az Ős Szaturnusz fejlődését, majd tovább fejlődött. Az istenek a tüzet tömörítették, ami levegővé, gázzá és füsté változott. A sűrű anyag mellett, megjelent az anyagában finomabb fényéter. Az étterrel együtt jelent meg a bolygón az élet. Az Ős Szaturnuszon még nem volt élet, az Ős Napon már igen. Az ember megkapta az étertestet.

A fizikai teste is tovább fejlődött. Megjelent a mirigyrendszer, az anyagcsere és a szaporodás szerve. Az ember tudata növényi szinten volt.

Az Ős Nap kiterjedése akkora volt, mint most a naprendszer a Jupiterig. Amikor teljesítette feladatát, szellemi állapotba ment át, pralajába.

A Föld fejlődésének harmadik inkarnációja az Ős Hold volt. Mint minden új bolygó, megismételte az előző bolygóállapotokat. Tehát az újraébredés után az Ős Hold anyaga kezdetben csak tűz volt, később levegő gáz halmazállapot. Mint új anyag megjelent a víz. A finom szubsztancia is bővült, a fényéter mellett megjelent a hangtér. Az ember megkapta az asztrálestet, illetve a lelket.

Az Ős Hold kiterjedése a mai Marsig terjedt. A bolygó később egy piskóta formát vett fel, ami ketté szakadt. A Nap kivált az Ős Holdból. Magával vitte a fényétert és a hangétert. Az Ős Hold ezután kívülről kapta a fényt.

Az új bolygó lehetőséget adott a fizikai test tovább fejlődésére. Megjelent a táplálkozás, a kiválasztódás a légzés és az idegrendszer. Az ember tudata állati szintre emelkedett.

Amikor feladatát teljesítette, ismét egyesült a Nappal, majd szellemi állapotba ment át.

A fejlődés folytatódott. Új bolygó jelent meg, a Föld. Eleinte anyaga csak tűz volt, majd az istenek tömörítették és lett belőle levegő gáz, füst és víz. A további tömörítés hozta létre az új

anyagot, a szilárdat a földet. A finom szubsztancia is tovább bővült, megjelent a fény- és a hangéter mellett az életéter.

A Föld ismét piskóta formát öltött és kivált belőle a Nap. Vele együtt távozott a fényéter és a hangéter is. A Föld rendkívül rossz körülmények közé került. A fény távozása miatt a Föld sötét volt és hideg. A sűrű köd nem engedte át a Nap fényét és melegét. Az ember-állatok úszva közlekedtek a föld felszínén. Testük összezsugorodott és megkeményedett. A még szellemvilágban élő szellememberek nem tudták felvenni fizikai testüket. Így a naprendszer más bolygóira menekültek. Csak néhány nagyon erős szellemnek sikerült felvenni ezt a kemény szűk burkot, hogy a már meglévő fizikai testek ne pusztuljanak el. Ezeket nevezték Ádámnak. Tehát Ádám nem egy ember volt, hanem egy szűk csoport. A Biblia itt kezdődik.

Ha így maradt volna a Föld, élőlényeivel együtt elpusztult volna. Ezért a Holdat káros anyagaival együtt el kellett távolítani. Ezért a Föld kilökte magából a salakanyagot.

A salakanyag távozása után a levegő kitisztult, a napfény áttörte a ködöt. A Föld ismét világosságot és meleget kapott. Az ember-szellemek kezdtek visszaszállingózni a Földre, és felvették azokat a fizikai testeket, amik most már tovább fejlődhettek.

Az emberi testek a mai szemmel nézve akkor még nagyon torzak voltak. Ma rá sem ismernénk. Két neműek voltak, férfi és nő egy testben. Ezt a Isten szétválasztotta, amik lélekpárokká lettek. Az inkarnációk folyamán a lélekpárok egyidőben testesültek meg. Ha rosszul bántak egymással, büntetésül más időpontban jelentek meg a Földön. A hosszú évek folyamán, úgy testben, mint lélekben, nagyon különbözőek lettek. Ezáltal nehezzé vált az egymáshoz való alkalmazkodás. Sok millió év után a lélekpárok ismét egyesülni fognak, egy emberré válnak.

Az inkarnációk körülbelül ezer évenként ismétlődnek meg. Azért telik ilyen hosszú idő a megtestesülések között, mert a Föld arculata ennyi idő alatt változik meg. Az ember megtestesülései alkalmával, új feladatokkal kell, hogy szemben találja magát. Az utóbbi időben ez már lerövidült, mert a fejlődés felgyorsult.

A legnagyobb változás az, hogy ember először itt a Földön kapta meg az ént. Ennek fizikai megfelelője a piros vér. Az én még gyenge. Az igazi ént Krisztus hozta el a golgotai misztérium által. A gondolkodás a tárgyi tudat szintjére emelkedett. Az állat-ember azáltal, hogy megkapta

az ént, emberré vált. Ez a különbség az állat és az ember között. Míg az állatnak énképe van, az embernek éntudata. Ez nagyon lényeges!

A távoli jövőben a Föld újra egyesül a Holddal és a Nappal. Majd átmegy szellemi állapotba pralajába.

A jövőben még három inkarnációja lesz, a Jupiter a Vénusz és a Vulkan. Tehát most durván, a naprendszer életének közepén tartunk. A jövő témaköre később kerül megtárgyalásra.

2. A Szentháromság, a hierarchiák, a kísértők és az elemek szellemei.

Az előző részben tárgyaltuk a Föld inkarnációit. Felvetődik a kérdés, hogy ez magától történt, vagy valaki megtervezte, kivitelezte azt. Igen. Ezt a tevékenységet az Isten megtervezte, és a hierarchiák kivitelezték.

A Szentháromság három személyben, illetve alakban van jelen.

- Az Atyaisten az egész kozmosz ura. Itt a Földön leginkább a természetben nyilvánul meg.
- Krisztus a naprendszerünk ura. Az emberi akaratban nyilvánul meg.
- Szentlélek az akaratot befolyásolja helyes irányba.

A hierarchiák három csoportot alkotnak.

1. csoport
 - szeráfok, a szeretet szellemei,
 - kerubok, a harmónia szellemei,
 - trónok, az akarat szellemei.
2. csoport
 - bölcsesség szellemei, küriotéteszek,
 - mozgás szellemei, dűnamiszok,
 - forma szellemei, exuziák.

Ez utóbbiak a Bibliában Elohák néven szerepelnek. Jehova formszellem.

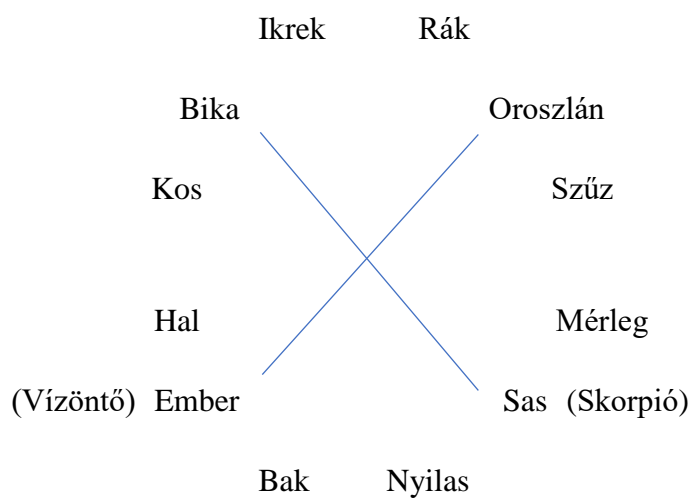
3. csoport
 - személyiség szellemei, archék.
 - arkangyalok, archangeloi,
 - angyalok, angeloi.

Az ember a hierarchiák sorában a tizedik.

A hierarchiák a bolygó fejlődésén és az emberiség fejlődésében munkálkodnak folyamatosan. Az ember-szellemek segítik munkájukat.

A hierarchiák első csoportja kívülről dolgozik a planétán, míg a második harmadik csoport, az ember–szellemekkel együtt, belül dolgozik.

A kerubok kívülről vigyázzák a bolygót. Az Ős Napon, amíg az arkangyalok (akkor még emberek) kiáramlottak a bolygóról – ahogy Rudolf Steiner írja – táncot jártak, állatfejszerű kerubok vigyáztak rájuk. Az Ős Napon jelentek meg az állatok kezdeményei is. Az ősi misztikusok a ma élő állatfajokhoz hasonlították ezeket a kerub fejeket. Különböző irányokban, más-más állat neveit adták nekik. Ez a tizenkét állatöv eredete. Az idők folyamán pár név megváltozott. Az Ember a Vízöntő nevet kapta, a Sas pedig a Skorpiót.

Ezek a kerubok különböző erőket sugároznak a mai napig is a bolygó felé. A különböző hatások más-más tulajdonságokkal ruházzák fel az élőlényeket. Az asztrológusok a mai napig is használják az állatöveket emberek jellemzésére.

Négy fő irányt jelöltek meg. A Bika, az Oroszlán, a Sas és az Ember. A fejlődés folyamán az istenek a bikában fejlesztették igen magas fokra az emésztő szervet. Az oroszlánban, a vérkeringés és a légzés ritmikus szerveit. A Sas az idegrendszer reprezentása. Az ember ezekben az állatokban lévő fejlett szerveket egyesítette. Az ókor misztikusai a négy fő irány mellé jobbról balról még egy irányt illesztettek az ábrának megfelelően.

A legmagasztosabb hierarchia az első csoport. Ők nem a mi naprendszerünkben fejlődtek erre a fokra, hanem az előző naprendszerben. Ők vannak legközelebb a Szentháromsághoz. Lakhelyük a kozmikus csillagrendszer. Feladatukat a következőképpen végzik:

- Szeráfok a Szentháromtól átveszik az új világrendszer eszméit és céljait.
- Kerubok a felettes istenségtől átvett célokat és eszméket bölcsen megtervezik, kidolgozzák.
- Trónok az előzőeket kivitelezik, megvalósítják.

A hierarchiák második csoportja erőben gyengébb az első csoportnál, de így is nagyon erősek.

Feladataikat az első csoporttól kapják. Vezetőjük Krisztus. Lakhelyük a Nap, a Mars, a Jupiter, a Szaturnusz, illetve az általuk behatárolt területek.

Az antropozófia ezt a régiót szellemvilágnak, az egyház mennyországnak nevezi.

A második csoport nem tud közvetlenül hatni az emberekre, ahhoz a harmadik csoport segítségét kéri. Például Jehova, aki formaszellem (exucia) a zsidó néphez Mihály arkangyalon keresztül szólt a néphez.

A harmadik csoport erőben leggyengébb. Ezért ők képesek közvetlenül hatni az emberekre.

Feladatukat a második csoporttól kapják. Lakhelyük a Nap és a Föld közötti tér. Az antropozófia lélekvilágnak, vagy asztrálszférának nevezi ezt a régiót.

Az angyalok az egyes emberek védelmében állnak. Őket ismerjük a legjobban. Minden embernek van őrangyala, aki az első inkarnációtól kezdődően az utolsóig kíséri végig útjukon őket. Minden inkarnációt ismernek.

Az arkangyalok népszellemek. Közismert, hogy minden nép sajátos tulajdonságokkal rendelkezik. Például a német angol olasz népnek merőben más a lelki habitusa. Születéskor az arkangyalok ahhoz a néphez irányítják az embereket, ahol a karmájuk teljesítése biztosítva van.

A személyiség szellemek (őskezdetek – őserők) a naprendszerben elsőnek érték el az emberszintet. A személyiség-szellemek korszellemek. Az a feladatuk, hogy a történelem menete a tervnek megfelelően haladjon. Két példa ennek alátámasztására.

Az ókor történelme úgy alakult, hogy Kelet – Ázsia természettudományos fejlődése nagyon elmaradt nyugathoz képest. Ázsia nem tudta volna ezt a lemaradást behozni és a tervezett fejlődés rossz irányba fordult volna. Ezért a korszellemelek beleavatkoztak.

Nagy Sándornak az volt a feladata, hogy Arisztotelész természettudományos munkáit keletre vigye, egészen Indiáig. Csatai során soha vereséget nem szenvedett. Az általa elfoglalt városokban könyvtárakat létesített, ahol Arisztotelész természettudományos könyveit helyezte el. A történészek máig nem tudják megmagyarázni, hogyan történhetett, hogy nem vesztett egy csatát se. Már csak azért sem, mert Nagy Sándor igencsak fiatal tapasztalatlan hadvezér volt, aki még nagyon fiatalon, fertőző betegségben meg is halt.

Egy másik ilyen példa Jeanne d'Arc története. A XV. század kezdetén Franciaország meggyengült. Ha az Angliával vívott háborút elveszíti, Európa fejlődése más irányt vett volna. Ezért a korszellemelek beavatkoztak. Jeanne d'Arc fiatal parasztlány kapta azt a feladatot, hogy a francia csapatokat győzelemre vezesse. A harc kimenetele már mindenki által ismert.

A hierarchiák is fejlődnek, ugyanúgy, mint az emberek. Például az angyalok az Ős Holdon érték el az ember szintet. Mi pedig a Földön azért, hogy megkaptuk az éntudatot. A Föld következő inkarnációjában, a Jupiteren leszünk az angyal fejlődési fokon. A hierarchiák sorában most a tizedikek vagyunk. Az angyal szintet csak az ember éri el, aki fejlődni akar. Viszont az emberek többsége nem akar fejlődni, lemarad.

Az előbb említett hierarchiák szabályosan fejlődőek voltak. Az emberiség érdekében viszont vannak szabálytalanul fejlődőek is.

Isten a mai emberek számára teljesen új fejlődési utat tervezett meg. Eddig a hierarchiák Isten parancsait követték. Elő nem fordulhatott, hogy ne tettek volna eleget Isten parancsának.

De a világ fejlődésében valami új jelent meg. Az embereknek teljesen új missziót kellett a világban betöltenie. Önálló akaratot adott nekik az Isten, aminek következtében ő irányíthatja saját maga életét. Az Isten azt várja el a mai embertől, hogy ezt az új lehetőséget arra használja fel, hogy a Földön uralkodó tényező legyen a szeretet és a szabadság. Míg az Ős Hold a bölcsesség, a Föld a szeretet és a szabadság bolygója legyen.

Isten azt a feladatot adta a dűnamiszoknak, hogy állítsanak akadályokat a fejlődés útjába. Ezek az elvezérelt dűnamiszok nem voltak gonoszak, hanem a fejlődést segítették elő. Az Ős Hold fejlődése folyamán az angyalok csábítónak váltak.

Az angyalok egy része így gondolkodott:

- Megpróbálhatnánk legyőzni ezeket az akadályokat, mégsem tesszük, mert nem akarunk lemerülni, meg akarunk maradni a jó Isten mellett.
- De voltak olyan angyal-emberek, akik azt mondták: Ha követnénk őket, visszafordulna a fejlődés az eredeti irányba. Segíteni akarunk.

Ez a csábítás egy óriási méretű égi csatához vezetett, ami nyomán még ma is aszteroidák, törmelékek sokaság maradt a Jupiter és a Mars közötti szférában.

Az előbbi angyalok a Nap-lények kíséretéhez csatlakoztak, az utóbbiaknak fel kellett venniük testiségükbe a keményebb sűrűbb burkot és lemerültek. Az utóbbiak lettek a kísértők vagy luciferek. Beférkőztek az emberek asztráltestébe, és ezáltal megnyílt a lehetőség a tévedésre és a gonoszságra.

Lucifer az ember belsejében támad szenvedélyek által. Nála erősebb kísértő az ördög vagy sátán. Az antropozófia Ahrimánnak nevezi. Serege a démonok hada. Ők a magasabb hierarchiákból maradtak vissza. A sátán külsőleg kísérti meg az embereket. Eszköze a hazugság. A cél a pénz és a hatalom.

Jézus Krisztus a Golgotán a helytelen döntésekre, bűnökre megváltást hozott. A szenvedélyek által elkövetett bűnöket, betegséggel lehet kiegyensúlyozni. A sátán támadásait karmával.

Mi a karma? Az ember ebben, vagy az azt követő életekben, függő viszonyba kerül a sértettel. Így azt él át, amit a sértett élt át az előző helytelen kapcsolatban. Addig hurcolja vétkét életről életre, amíg ki nem egyenlíti azt. Ez a kiegyenlítés törvénye, más néven karma. Krisztus a karma ura.

Ezredforduló óta megjelent a harmadik kísértő az Azurák. Ő a számítógépen keresztül támad. Nem azokra veszélyes, akik dolgoznak vele, hanem azokra, akik a számítógép rabjai.

Az Azurák támadásait már nem lehet kiegyenlíteni. A sérülés maradandó. Rudolf Steiner úgy írja le, hogy a lélek szilánkokra törik, amit javítani, kiváltani nem lehet. Ez végzetes.

A szellemi világhoz tartoznak az elemek szellemei. Ők a növényvilág segítői. A formaszellemekek irányítják munkájukat.

A Földön lévő négy elemben tevékenykednek:

- a föld szellemei a törpék vagy gnómok,
- a víz szellemei a sellők vagy udinék,
- a levegő szellemei a tündérek vagy szilfek,
- a tűz szellemei a szalamanderek.

A törpék vagy gnómok az élet-éter hordozói. A földben élnek. A növények fejlődését segítik elő. Feladatuk, hogy a földben lévő magok, gyökeret és szárat növeljenek. Nagyon okosak. Az embereknél okosabbnak tarják magukat. A földben rendkívül gyorsan képesek közlekedni.

A tündérek vagy szilfek a fény-éter hordozói. Ők felelősek a szár, a levelek, virágok és termés létrehozásáért.

A sellők vagy udinék a kémiai-éter hordozói. A növények anyagcseréjében van fontos szerepük.

A szalamanderek a hő-éter hordozói. A hőháztartásban van fontos szerepük.

Az elemek szellemei a növények életében nélkülözhetetlenek.

3. Az ember héttagú felépítése.

Sokat beszéltünk a Föld inkarnációjáról, a hierarchiákról és más szellemekről. Most az embert vesszük górcső alá, milyen az ember teste.

Az ember héttagú felépítése az anglo - germán (mai) korszakban

1. fizikai test,
2. étertest vagy életttest,
3. asztrálest:
 - érzőlélek
 - értelmi vagy kedélylélek
 - tudati lélek
4. én (test),
5. szellemén csíráállapotban van, a Jupiteren fejlődik ki,
6. életszellem csíráállapotban van, a Vénuszon fejlődik ki,
7. szellemember csíráállapotban van, a Vulkánon fejlődik ki.

Nagyon fontos megjegyezni, hogy az embernek nem csak fizikai teste van, amit látunk és ismerünk, hanem lelki és szellemi teste is. Felvetődik a kérdés, hogy az ember mikor keletkezett? Erre nem lehet egyértelmű választ adni, mert az egy folyamatos hosszú és bonyolult fejlődési folyamat.

A fizikai test egy-egy képződménye már az Ős Szaturnuszon formálódott meg.

Az Ős Napon volt először élet. Ekkor kapta meg az ember az éter- vagy életttestet. A fizikai test tovább fejlődött. Megjelent a mirigyrendszer, az anyagcsere és a szaporodás szerve.

Az Ős Holdon megkapta az ember az asztrálestet, köznapi nevén lelket. Ekkor már három teste volt, a fizikaitest, az étertest és az asztrálest.

A Föld inkarnációban az ember Krisztustól megkapta az ént, ami által a Föld legfejlettebb élőlényévé vált. Az emberré válás feltétele az éntudat. Ez különbözteti meg az embert az állattól.

Az állatnak én képzete van, míg az embernek éntudata. Az antropozófia az ént a negyedik testnek nevezi, ami örök életű, lényünk örök része.

A növénynek a fizikai testük mellett étertestük is van. Az állatoknak a fizikai testük mellett étertestük és asztrálestük, az embernek a fizikai éter és asztrálestük mellett éntudatuk van.

A beavatottak a következőképpen látják a láthatatlan testeket:

- Az étertest az ember fizikai testének felső részében deréig erőteljes, majd lejjebb haladva halványodik. A fejtetőn kissé túlhalad. Régen amikor az emberek még tisztánlátók voltak és együtt éltek a szellemekkel, az étertest magasan haladta túl a fejtetőt.
- Az asztrálest jóval nagyobb a fizikai testnél. Tojásalakban veszi körül, és színesen fénylik. A lelkiállapottól függően vöröses – barna, illetve sárgás – fehér. Ez az aura.
- Az én központja a két szemöldök között, illetve az fölött van kicsivel. Besugározza a fejet, nyakat és a vállrészeket.

Mik a testek funkciói?

A fizikai testet ismerjük legjobban. Ezt, mint egy járművet közlekedésre használjuk.

Az éter- vagy életttest nélkül nincs élet. Ez működteti az egész szervezetet. Minden szervnek önálló éterteste van. Ha egy embernek levágják a lábát, a levágott láb továbbra is érzékel, mert az étertest megmaradt.

Alvás közben az asztrálest és az én elhagyja a fizikai testet, de az étertest továbbra is a fizikai testben marad. Amennyiben az étertest is elhagyná, az ember meghalna. Ez a különbség az alvás és a halál között. Étertest nélkül nincs élet. Az én és az asztrálest éjjel a szellemvilágban erőt merít, felerősítik. A napközben elszenvedett károsodást kijavítják. A következő nap ismét energikus lesz.

Ritkán előfordul, hogy étertest ijedség vagy sokk hatására meglazul a fizikai testben. Ilyenkor az ember halálfélelmet él át, és leperreg előtte az élete tabló formájába.

Az étertestnek egy másik fontos feladata is van. Az emlékezet hosszú távú tárolása. Az asztrálest őrzi az emlékezetet, de a hosszú távú emlékezet az étertest feladata. Halál beálltával az étertest

miután elhagyta a fizikai testet, az élet történéseit tabló formájában tárja a távozó elé. Ezt követően az étertest az emlékezet extraktumát átadja az asztrálestnek, amit az asztrálest az énnel együtt tovább visz a lélekvilágba. Az étertest pedig széteszik.

Az asztrálest legfontosabb feladata, hogy összekösse a fizikai testet az énnel. Az én csak a fizikai test által tudja kifejezni önmagát. Az asztrálest az a test, amely az érzelmek központja. Az öröm, bánat, szenvedés, boldogság hordozója. Míg az én az értelem, a lélek, az érzelem központja. Érdekes a kettő kölcsönhatása. Cselekedeteinket hol az érzelem, hol az értelem, de legjobb esetben mindkettő irányítja. A fejletlenebb embert ösztönei vezetik. A civilizált ember már képes elfojtani bűnös hajlamait.

Gondolatainkat az asztrálszférából, más néven a lélekvilágból merítjük. Az asztrálszférában csak a gondolatok vannak. Minden gondolat egy élőlény. Mivel itt nincs tér, egy helyen számtalan gondolati lény él.

A mi fizikai agyunk nem képes gondolatot képezni. Arra viszont alkalmas, hogy fogja ezeket a gondolati lényeket. Agyunk nagyon jó vevőkészülék. Mi válogatjuk és rakjuk össze gondolatainkat szabad akaratunk szerint.

Felvetődik a kérdés. Mi a helyes, ha cselekedeteinket az érzelem vagy az értelem irányítja? Fontos az érzelem, de azt értelemmel mindig kontrolálni kell. Ez választ el minket az állatvilágtól.

Mi a lelkiismeret? Születés alkalmával a szellemvilágból hozunk magunkkal egy kis darabot. A mai embernek ennyi kapcsolta maradt a túlvilággal. Segít, hogy ne térjünk el attól, amit születésünk előtt megterveztünk. Segítségünkre vannak az angyalok és a Szentlélek.

Az emberfejlődés folyamán a lélek és a gondolkodás is fejlődik. Ugyanolyan evolúción megy keresztül, mint a fizikai test. A lélek a gondolkodás egyik feltétele. Fejlett lélek nélkül nincs gondolkodás.

Az indiai ember – aki bár rendelkezett fejletlen énnel – a lelke is fejletlen volt. Még nem tudott gondolkodni. A beavatott hét risi irányította életüket. Önállótlank voltak. Szükségük volt az útmutatásra. A risik tanították meg őket a különböző szakmák elsajátítására.

A gondolkodás a Földön körülbelül i.e. 3000-ben jelent meg. I.e 500 körül már számos filozófust ismerünk. Az értelmi lélek megjelenésével kezdett fejlődni a gondolkodás. A legnagyobb lendületet a tudati lélek megjelenése hozta meg. A történelemtudomány felvilágosodásnak nevezi ezt az időszakot.

Az asztrálest három részből tevődik össze, amik a különböző időkben fejlődtek ki:

- i.e. 2907-től az érzőlélek. Ebben az időben jelent meg a gondolkodás
- i.e. 747-től az értelmi lélek fejlődött ki. A gondolkodás fejlődése felgyorsult.
- 1413-tól megjelenik a tudati lélek. A történelem felvilágosodással érzékeli.

A tudati lélek kifejlődése után jelent meg a materializmus, ami a mai napig is akadályozza fejlődést. 2100 után olyan idő jön, hogy aki nem fogadja el a szellemvilág létezését, sőt tagadja, halála után büntetésben részesül.

Eddig csak az ember négy tagjáról beszéltünk. Lássuk a másik hármat, a szellemét a manaszt, az életszellemet a budhit és a szellemembert atmát. Ez a három test csak csiraállapotban van. A jövőben fog kifejlődni, a Jupiteren, a Vénuszon és a Vulkánon. Ezek a bolygók a Föld további inkarnációi.

A csírák kibontakozása már itt a Földön megkezdődik. A fejlődés mindig lassú. Ismert, hogy már jóval idő előtt el kell kezdeni a felkészülést. Az antropozófiának csak 2100 után kell hatnia az emberre. De már most elkell kezdeni a vele való ismereteket, hogy az átmenet zökkenőmentes legyen.

A szellemvilággal való kapcsolatot az indiai emberek jügákkal fejezték ki. Azt az időt, amit az istenekkel együtt töltöttek arany kornak, krita jügának nevezték. Ezt követte az ezüst kor tretá jüga, amikor az emberek már nem éltek együtt az istenekkel, de álomszerű szellemi látással még érzékelné tudták az álom és az ébrenlét között. Majd a vaskor dvapara jüga következett, melyben még eleven volt az emberek emlékezete az együtt eltöltött időről. Már csak a csillagokban fedezték fel az istenek közelségét. Végül a káli jüga a sötét kor állt be, amikor a szellemvilág teljesen elsötétült, visszahúzódott. Az emberek csak a fizikai világot látták, érzékelték.

Ez az időszak Krisztus előtt 3101-ben kezdődött és 1899-ben ért véget. Krisztus ebben a sötét korszakban testesült meg. A golgotai misztérium által fordította meg az emberiség fejlődésének

irányát. Az eddig materializmus felé tartó folyamatot átirányította a szellemiség irányába. Az emberek fantomtESTE meggyengült, amit, ha nem erősít meg, az emberiség pusztulásához vezetett volna.

1899-óta a szellemvilág egyre több jelet ad magáról. Például a betegek a klinikai halál állapotában egyre több alkalommal számolnak be testen kívüli élményről. Találkoznak Krisztussal, magasztos szellemekkel, fénylő alakokkal. Nagyon szép helyeken járnak. Nem mindenki éli át ezt a túlvilági élményt. Akinek viszont megadatott, más emberekké váltak. Soha nem érzékelt tiszta szeretet kaptak Krisztustól, ami semmihez nem hasonlítható. Ezek az emberek megváltoztak, más emberekké váltak. Az élmény után már nem tartották olyan fontosnak a pénzt, a hatalmat, a munkahelyi előmenetelt. Előtérbe kerültek a lelki értékek a becsület, a tisztaság, a szeretet és az embertársakkal való együttérzés. Már nem félnek a haláltól, mivel tudják, hogy ott is van élet és nagyon szép.

Rudolf Steiner a káli juga megszűnte után kezdte meg az előadásait szerte Európában 1902-től haláláig, 1925-ig. Számos könyvet írt a szellemvilágról, annak működéséről, feladatairól. Ezzel segítette elő azt, hogy emberek minél előbb megismerjék a szellemvilágot. Szorgalmazta, hogy különböző gyakorlatokkal fejlesszük ki magunkban a szellemi látás képességét. Bár megemlíti, hogy az eredmény nem mindig következik be. Az asztráltest még nagyon szorosan kötődik a fizikai testhez a mai emberben. Később, a fejlődés folyamán ez az erős kötődés lazulni fog.

A tudati lélek átdolgozása szelleménné már 3573 után megkezdődik. Ez egy hosszú folyamat, plusz mínusz több száz év az átmenet. Nem lehet pontos évszámhoz kötni, nagy a szóródás.

A fejlődés nem mindenki számára érhető el. Csak azok az emberek lépnek tovább, akik Krisztusban hisznek és aszerint élnek. A helyes utat az antropozófia mutatja meg. Ennek tudása nélkül nem érheti el senki a fejlődési szinteket.

Mit nyújt a szellemén szint az embereknek? Elnyeri a másik ember gondolatának látását, képek segítségével. Ezt úgy kell elképzelni, hogy általuk látott ember feje mellett, képekben jelenik meg az illető gondolata. Látjuk az aurát, ami az érzelmi életet vetíti ki. Pontosan vissza tudunk emlékezni életünk első három évére, aminek emléke életünkben eltűnt. Ezt az értelmi szintet imaginációs szintnek nevezzük.

5733-tól ugyancsak képesek lehetünk az értelmi lelket életszellemmé átdolgozni. Erre lehetősége csak annak az embernek van, aki Krisztus tanításaiban él. Az antropozófia ezt inspiratív szintnek nevezi. Ez a képesség lehetővé teszi számunkra, hogy találkozzunk meghalt szeretteinkkel és magasztos szellemekkel a lélekvilágban. Azokat a szellemi érzékszerveket, amik a természetfeletti látást biztosítják, csakráknak nevezzük. Ma még csiraállapotban vannak. Kifejlődésük az emberi én fejlettségének függvénye.

Rudolf Steiner tanítása szerint a fejlődési szinteket az emberiségnek csak egy kis csoportja fogja elérni. Nagyon sok ember szándékosan nem akar jó lenni. Élvezi, ha rosszat tehet. A távoli jövőben ezek az emberek el fognak különülni. 5733 után újra megismétlődik az Ó-Indiai kasztrendszer, ahol elkülönül a jó és a rossz emberek csoportja.

4. Élet a halál és a születés között. A karma törvénye.

Az embereket régóta foglalkoztatja az a gondolat, mi van az élet előtt és után. A materialisták nem hisznek a további életben. Csak egy életünk van, hangoztatják.

A halál akkor áll be, amikor a fizikai test organizmusa felmondja a szolgálatot. Ezzel egyidőben az én, az asztrálest és az étertest elhagyja a fizikai testet. Kívülről úgy látjuk testünket, mint egy levetett ruhát. A halott lelke előtt leperreg az utolsó inkarnációban leélt egész élete nagy tabló formájában visszafelé, a haláltól a születésig. Egy bizonyos esszencia megmarad belőle, amit az ember nem veszít el többé. Ezt magával viszi az összes jövődó inkarnációba. Az étertest körülbelül három napig a Földön marad, de mielőtt feloszlik, az emlékezet esszenciáját átadja az asztrálestnek.

A lélek az énnel együtt megkezdí tágulását a lélekvilágba, illetve az asztrálszférába. Ekkor egyre távolabbról látjuk a Földet, miközben körülöleljük azt. Ez a tágulás belemerül a Hold szférába, majd a Nap szférába. A Napon túl már a szellemvilág kezdődik, a Mars, Jupiter és Szaturnusz szféráig. Azon túl már csak a kozmosz van.

A lélekvilágot a keresztény vallás tisztítótűznek nevezi. A szellemvilágot mennyországnak. A lélekvilágban élnek az angyalok, arkangyalok, személyiség szellemek. A szellemvilágban, illetve a mennyországban pedig a formaszellemek, az akaratszellemek és a bölcsességszellemek. Ezen túl már a kozmosz van, ahol a szeráfok, kerubok és a trónok tartózkodnak. Felettük pedig a Szentháromság.

A lélekvilágban elkezdjük visszafelé leélni életünket a haláltól a születésig. Ezt a nehéz utat kamelóának nevezi az antropozófia. A kamelóka az az idő, amikor elszakadunk a materialista vágyaktól. ösztönöktől. Ebben az időszakban mindent úgy él át a lélek, mint ahogy viselkedett az emberekkel, csak éppen fordítva érez. Újra átéli az összes örömet, fájdalmat oly módon, hogy magában kell tapasztalnia minden érzést, amit másoknak okozott.

A fizikai életben az asztrálest az, ami boldog, ami szenved és a fizikai test segítségével kielégíti vágyait. Halál után a fizikai test hiányában ez nem áll rendelkezésre. A vágyak benne maradtak

az emberben. Ez kelti fel a kamelóka periódusában a kínzó érzést. Meg kell tanulnunk a lemondást, ami egy nagyon nehéz folyamat. Ez a tisztítóűz.

A lelki világban az utunk olyan hosszú, mint az életünk egyharmada. Amennyiben helyes, igaz életet élünk, ez lehet hosszabb vagy rövidebb.

A lélek világban találkozunk azokkal, akikkel az életünkben együtt voltunk. Olyan kapcsolatot alakítunk ki velük, amilyen a Földön volt. Csakhogy ott minden fordítva történik. Én azt érzem, amit ők éreztek akkor, amikor én helyesen vagy helytelenül viselkedtem velük szemben.

Az asztrál világban azokkal élünk együtt, akikkel azonos vallást ápoltunk. Akik ellen bűnt követtek el, vagy megvetette a más vallású embereket, remetévé válnak. Nem élhet társas közösségben, egyedül marad. Ugyancsak remetévé válik az az ember, aki a Földön erkölcstelen életet élt. Rudolf Steiner szerint nagyon fájó ez az egyedüllét, nehezen viselik az emberek.

A lélek világban a lelkek áthatják egymást. Egyszerre vagyunk együtt és bensőnkben elválasztva egymástól. Minden meg nem értés, rettenetes szenvedés forrása. Úgy érezzük, mintha magas helyek akarnának ránk zuhanni. Robbanásszerű jelenségként éljük át amint felénk jönnek. A robbanás teljes ereje ránk zúdul.

Amikor az ember eléri születési idejét, az asztráltestnek az a része, amit az én már átformált, egyesül a kauzáltesttel. Ez a test az, ami az ember számára már örökkévaló. Amely rész még nincs átalakítva, lehull az emberről, mint egy árny, mint egy fantom.

Amikor az ember elhagyja a kamelókat, már minden olyan szokást levetett magáról, amihez fizikai eszközre volt szüksége. Beléphet a devachánba, a szellemvilágba.

A devachánban végtelenül boldog állapotot tapasztalunk. Márcsak azért is, mert megszabadultunk testünk korlátaitól. Az ember olyan korlátlanul élheti ki magát, amit a Földön soha nem tapasztalt. Különféle alakzatok vesznek körül, amik folyamatosan változnak és sarjadnak ki különböző formákat.

Itt vannak velünk a két inkarnáció között élő emberek. A devachán a fény birodalma. Itt halljuk a szférák zenéjét.

A devachánban lévő ember először is látja a testek ősképet. A Földön sziklák hegyek között járunk, a devachánban ezek ősképeit látjuk. Az ember előtt van a teste. A Földön azt mondja a testének: „Ez vagyok én”. A devachánban látja a testét és azt mondja: „Ez vagy te”.

Ami a devachánban körülöttünk van, az az énünkön munkálkodik. Az ember, aki igaz életet élt a Földön, jó tulajdonságai körülötte élnek. Szerveket hoznak létre, amik a következő inkarnációban fizikai test építői lesznek.

A szellemi látással rendelkező emberek, mint például Rudolf Steiner, nemcsak látja ezeket a történéseket, hanem hallja az ősképek zengővé válását. Az összecsendülésben harmónia, ritmus, dallam fejeződik ki. Ezt nevezték a régi görögök szférák zenéjének. A fények, a színek, a zenének megfelelően változnak.

Ami a fizikai világban törvény, az a szellemvilágban zene.

A szellemi világot igazi otthonunknak tekintjük. A halál és a születés között itt töltjük a legtöbb időt. Együtt vagyunk a családunk tagjaival, barátainkkal és felkészülünk a jövő életünkre.

A szellemvilág régiókra oszlik, amik áthatják egymást. Nekünk most csak az ötödik és a hetedik régióval érdemes foglalkozni.

Az ötödik régióban az ember megszabadul minden földi köteléktől. Felemelkedik a tisztán szellemi világokba. Itt találkozik a felsőbb énjével, aki az ember megtestesülése alkalmával magára ölti a fizikai emberiöt. A fizikai testtel marad a gyermek három éves koráig. Ebből következik, hogy a csecsemő nagyon okos, mivel az én feladatát a felsőbb én látja el. Érti a beszédet és mindent, ami körülötte zajlik. Problémát csak a fizikai test irányítása okozza, amit meg kell tanulni. Mivel nem a földi én, hanem a felsőbb én irányítja a gyermeket, erre az időszakra nem emlékezünk vissza.

Három éves kor körül, amikor a gyermek fizikai teste összeütközésre kerül környezetével, átéli fizikai testét és kialakítja a földi ént. Ezek után a felsőbb én kihúzódik az emberi testből és átadja helyét a földi ének.

Az ötödik régióban az ember elveti mindazt, ami az előző életében tökéletlen volt. Felsőbb énjével együtt kialakítja azt az életcélt, amit a jövő életében meg akar valósítani. A magasabb lények segítenek ebben a munkában.

A hetedik régióban az ember életmagvakra talál, amelyek még magasabb régiókból kerültek át. Az ember itt magára ismer a saját életmagjában. Ezt a hetedik régiót az emberek gyakran használják a társalgásban is. Nem egyszer fogalmazzák meg, hogy a hetedik mennyországban érzem magam.

Az említett világok felett számunkra már igen magas világok léteznek. A magasztos lények és a Szentháromság lakják ezeket a tereket.

A Földre való leszületéskor, miután a kozmoszba is rövid időre bepillantunk, ugyanazt az utat tesszük meg, mint halálunk után, csak visszafelé.

Amikor az ember az előző élet tevékenységeit már szellemi erőkké változtatta, akkor készen áll arra, hogy leszálljon az új inkarnációba. A Föld ismét szférájába vonzza.

Az első hierarchia csoportja tervezi meg a fizikai testet olyannak, ami megfelel a karmának. Nem tanácsos az élet folyamán testünket átformálni, mert ezáltal sérül a karma. Az asztrálestet viszont az ember maga alakítja ki annak megfelelően, hogy mit sikerült felépíteni az előző élet során. A látó számára harangszerű alakok jelennek meg a térben, hogy mihamarabb éter- és fizikai testet kapjanak.

Az étertest kialakítása már az emberen kívül álló lényeken múlik. Bár az embernek mindig megfelelő asztrálestete van, az nem mindig illik bele tökéletesen az éter- és fizikai testbe. Ez az összhang hiánya meghasonlást, elégedetlenséget okozhat. Azért keringenek oly gyorsan a térben, hogy megfelelő éter- és fizikai testet kapjanak. A keresésben együttműködnek a népszellemekekkel, akik szabályozzák az étertest kialakulását. Az ember ekkor már nem a saját irányítása alatt áll.

Amikor már felvette az étertestet, de még nem vette fel a fizikai testet, egy rövid pillanatra előre látja jövő életét. Megtudja, hogy boldog vagy boldogtalan élet áll előtte. Előfordulhat, hogy

sok szerencsétlenséget lát. Hirtelen sokkot kap és nem akar belépni a fizikai testbe. Ez vezethet szülési rendellenességekhez.

Minden esetben a jövevény választja meg szüleit és nem fordítva. Szükséges, hogy a szülők olyan adottsággal rendelkezzenek, ami fizikailag örökölhető. Például a zenésznek hosszú ujjakra van szüksége.

Az ősoktól csak a fizikai testünket örököljük és bizonyos hangulati beállítottságot. Például jó vagy rossz kedély, mesélési hajlam, lobbanékonyság. Minden más tulajdonságot, képességet az előző életünkből, illetve a szellemvilágból hozzuk.

Ha a szülőválasztás megtörtént, a lélek zsugorodni kezd mindaddig, míg a fizikai embriót tulajdonába nem veszi.

A megtermékenyített petesejt kaotikus. A jövendő ember palánta feladata az, hogy a karmájának sorsának megfelelő lenyomatával ellássa fizikai testét. Tehát az első perctől fogva fizikai testünk magán viseli karmáját. A karma az a törvény, amely szerint az ember múltja, jelene és jövője kapcsolódik egymáshoz. Ez a kiegyenlítés, illetve az emberi sors igaz törvénye. Az ember múltja határozza meg jövőjét. Azok a kellemes vagy kellemetlen élmények, amelyekkel az ember szembekerül, azok okai egy korábbi életben keresendők. Így kapcsolódnak az életben az egymást követő inkarnációk, mint ok okozat.

A születés pillanatában különböző kozmikus erők hatnak az embrióra. Az a csillagállás, ami a születés helye fölött az adott időpontban van, belenyomódik a megszülető gyermek agykérgére. Az asztrológusok ennek alapján képesek meghatározni az illető jellemét.

A mi feladatunk az, hogy figyeljünk a belső hangokra, belső érzéseinkre, ami mutatja vállalt feladatainkat. Ezáltal válhatunk értékes, spirituálisan fejlett emberekké.

5. A Föld fejlődése, és jövője.

Eddig foglalkoztunk a Föld inkarnációival. Emlékeztetőül ezek a következők voltak. Ős Szaturnusz, Ős Nap, Ős Hold, Föld, majd ezután következnek a Jupiter, Vénusz és a Vulkan.

Ezeket nagy planetáris korszakoknak nevezzük. Megállapíthatjuk, hogy az emberiség a fejlődés közepén van, illetve egy ici-picit túl vagyunk azon.

A Föld tehát egy nagy planetáris korszak. A nagy planetáris korszakokat, kis planetáris korszakokra bontja a szellemtudomány. Erre a körök kifejezést is használják. A Föld kis planetáris korszakai a következők:

- Poláris,	továbbá
- Hyperboreusz,	- Atlantisz utáni első,
- Lemúria	- Atlantisz utáni második,
- Atlantisz	- Atlantisz utáni harmadik.

Mi az Atlantisz utáni első korszakban élünk. Az utolsó háromnak nincs más neve.

Tehát a Föld fejlődésének hét nagy korszaka van. Egyébként a szellemtudományban a hét és a tizenkettő állandó visszatérő szám. Például egy hétnek hét napja van, hét hangjegye van a skálának, a szivárványnak hét színe. A tizenkettő is spirituális szám. Például a tizenkét állatöv, a tizenkét hónap, egy nap kétszer tizenkettő óra. Megállapítható, hogy a világot az istenek a hétre és tizenkettőre építették.

Most áttérünk a Föld fejlődésének megismerésére.

Az előző inkarnációs állapot az Ős Hold pralajának, illetve átszellemesítése után, megkezdődött a Föld állapot. Minden új bolygó fejlődése azzal indul, hogy megismétli az előző planetáris időszakokat.

Tehát először az Ős Szaturnuszt ismétli meg. Ezt az ismétlést nevezzük Poláris időszaknak. Ahogy az Ős Szaturnuszon, a Földön is csak hó van. Még nincs élet. Az ember fizikai testének

első kezdeménye itt jelenik meg. Látás szerve és a szív Ezek a fizikai kezdemények csak finom szubsztanciaként vannak jelen. Az ember fejlettsége ásványi szinten van.

Egy rövid pihenés után a második planetáris kis korszak jelenik meg a Hyperboreusz. Ez az Ős Nap ismétlése. Itt a hó mellé társul a súlyban nehezebb gáz, levegő, és az anyagában könnyebb fény-éter. Ez csak belső fény, kifelé nem világít. Az éter megjelenése magával hozza az életet.

Tovább fejlődik a fizikai test. Megjelenik a mirigyrendszer, a nedvkeringés és a szaporodás. Az ember fejlettsége növényi szinten van.

A következő kis kör a Lemúria. Ez az Ős Holdat ismétli meg. Összetétele a hó, levegő és új elem a víz. Az ezeknél könnyebb szubsztancia a fény mellett a hangéter jelenik meg. Az emberkezdemény most kapja meg az anyagcserét, kiválasztást, növekedést, légzést és az idegrendszert.

A lemúriai korszak első harmadában a Föld piskóta alakot vesz fel és kiválik a Nap. Most már kifelé világít. A napszellemek átmennek a Napra, mert fejlődésük csak ott biztosított. A lemúriai kor közepén a Föld kidobja magából a használhatatlan salak anyagokból álló Holdat. A Földön akkor jelent meg egy olyan fejlettségi szint, hogy a bolygó be tudja fogadni a Nap fényét. Míg a Hold a Földben volt, nem volt arra képes a sűrű köd miatt. Ekkor vált lehetővé, hogy a fizikai testek be tudták fogadni az emberszellemet.

Amíg a Hold együtt volt a Földdel, a legfejlettebb fizikai testek már képesek voltak az emberi szellem befogadására. De csak a legerősebb emberi szellemek voltak képesek arra, hogy a kemény szűk fizikai testet magukra ölték. A Föld akkor a legnehezebb időszakát élte. A Nap leválása miatt a planéta elővilága megkeményedett. A Föld felszínét a víz borította. Az élőlények úszószerű mozgást végeztek. Ezek voltak az első emberek. Jehova és az archék segítették őket, hogy életben maradjanak. Ezeknek az embereknek a neve Ádám volt. Itt kezdődik a Biblia. Ebben a sötét nyirkos ködös időben, az ember-szellemek többsége elmenekült a környező bolygókra. Ez befolyásolta később az ember fajta jellegét. A Merkúrra menekülők lett a néger fajta. A Vénuszra menekülők adják a maláj fajtát. A Marsra menekülők a mongol fajtát. A Jupiterre az európai fajta ment és a Szaturnuszra az indián fajta.

A Holdtól megszabadult Földön megváltozott az élet. A bolygó már be tudta fogadni a Napról a meleget és a fényt. A köd nagy része feloszlott. Az ember-szellemek elkezdtek visszaszivárogni a Földre. Ez a visszajövetel az Atlantisz végéig tartott. Az ember tudata állati szinten volt.

Egy rövid pihenés következett, amikor megjelent a Föld negyedik kis köre az Atlantisz. Nevéből következik, hogy az Atlanti óceán helyén volt. Sok kis szigetből állt. Ez a korszak már nem ismétlés, hanem a Föld továbbfejlődése egy új korszakba.

Az Atlantisz tömege a következőkből állt: tűz illetve hő, levegő és gáz, víz és akkor új anyagként megjelent a szilárd, vagyis a föld. Az ember akkor kapta meg az ént a fizikai- éter- és az asztrálest mellé. De ez az én még nagyon gyenge volt, ezért az arkangyalok és az angyalok irányították az embereket misztériumokon keresztül.

Az Atlantisz emberének teste eltért a jelenlegi ember testétől. Még fejletlen volt. Fizikai teste puhább, csontjai még nem voltak olyan kemények, mint ma. Inkább porcogónak volt mondható. Alakját meg tudta változtatni. Például a karját, ujjait meg tudta nyújtani, ha valamit el akart érní. Vére még nem volt piros. Az ember nagysága az értelemétől függött. A fejlettebb emberek kicsik, a fejletlenebbek nagyok voltak.

Az Atlantiszon a nappalok rövidebbek, az éjszakák hosszabbak voltak. Éjjel az emberek teljesen tudatosan éltek a szellemvilágban, együtt a szellemekkel. Nappal a Földön tartózkodtak. Látásuk nem volt túl jó. Elmosódó, nem túl kontúros képet láttak.

A szaporodási aktus nappal történt, de nem emlékeztek rá. Logikus gondolkodásuk még nem volt, de kitűnő emlékezettel rendelkeztek. Felmenőiket az emberiség földreszállásának kezdetéig fel tudták sorolni.

Hosszú ideig éltek. De ez csak látszólagos volt, mert az utód születésével örökölte az előd gondolkodását, emlékezetét. Tehát ezt úgy lehet felfogni, hogy csak a fizikai testét cserélte le. Ezáltal a hosszú élet érzetét keltette.

Az atlantiszi emberek szavainak misztikus tartalma volt. A növények fejlődését fel tudták gyorsítani vagy lassítani. A növényekben lévő erőt használták fel életvitelükben. Például élő növények alkották házukat. Misztérium iskolákon keresztül a beavatottak irányították életüket.

Az Atlantiszon az éghajlat rendkívül kellemes volt. Egy langyos légáramlat biztosította az egyenletes hőmérsékletet. Ennek a maradványa a Golf-áramlat, ami lassan megszűnőben van.

Nem egyszerre, hanem fokozatosan pusztult el a szárazföld özönvíz és földrengés által. A végét az okozta, hogy a hatodik és a hetedik kultúrkorszak folyamán az okkult tudományok ismertek lettek. Nem megfelelő kezekben a természeti erőket egymás ellen fordították. Ezért az istenek nem az utolsó két korszak embereit fejlesztették tovább, hanem az ötödik korszakban élőket az árjákat, más néven össemitákat.

Egy nagy beavatott Manu – őt nevezi a Biblia Noénak – vezette át a népet Európán keresztül Ázsiába, ahol ezek az emberek lettek az Atlantisz utáni első korszak népei a mai India területén. Manu nagyon vigyázott arra, hogy fejlett népe ne keveredjen az Európa akkor még fejletlen népeivel.

Jelenleg az Atlantisz utáni első kis poláris korszakban élünk. De ezt a kis poláris időszakot is hét részre osztja a szellemtudomány. Ezek a kultúrkorszakok a következők:

1. Ó-indiai (i.e. 7227-től),
2. Perzsa (i.e. 5067-től),
3. Egyiptomi-Káld-Babilóniai (i.e. 2907-től),
4. Görög-római (i.e. 747-től),
5. Anglo-germán (1413-tól),
6. Szláv (3573-tól),
7. Univerzális vagy indiai (5733-tól 7893-ig).

Az Atlantisz pusztulása után i.e. 7227-ben kezdődött az első kultúrkorszak. Előzőleg már pár száz évvel előkészül a következő korszak. Minden kultúrkorszak 2160 évig tart.

Az első kultúrkorszak az Ó-indiai. Manu hét beavatottja, a hét risi vezette a népet. Minden risi más tudományra volt felkészítve. Mindegyik más szakmát tanított. Az emberek jól emlékeztek arra az időre amikor az Atlantiszon együtt éltek a szellemekkel és vágyódtak arra az életre. A földi környezetük nem nagyon érdekelte őket. Csak látszatnak, mayának tartották. Tudták, hogy amit látnak a szellemvilág kivételése. Maradt még egy kevés szellemlátásuk félig alvó, félig éber

állapotban. Könnyen el tudták érni a beavatási szinteket, mivel szellemi testeik lazán kapcsolódtak a fizikaihoz.

Ezt a korszakot követte a Perzsa kultúrkorszak. Őket Zarathusztra vezette, aki szintén nagy beavatott volt. Folyamatosan újra és újra megtestesült. A perzsák már többre becsülték a földi életet, mint az indiai nép. Szívesebben dolgoztak környezetükben. Szellemi látásuk gyengült.

Zarathusztra a Napisten tiszteletére nevelte népét. Ahura Mazdaónak nevezte, aki valójában az akkor még a Napon tartózkodó Krisztus volt.

Az Egyiptomi-Káld-Babilóniai kultúrkorszak i.e. 2907-ben kezdődött. Zarathusztra tanítványa Hermész Trismegisztoz vezette a népet. Ő nem volt olyan magas fokon beavatott, mint Zarathusztra. Az emberek szellemi látása gyengült, de a csillagos égbolton még látták az isteneket a csillagképekbe.

Ebben a fejlődési korszakban az embereket a matériához kellett kötni, hogy a szellemi szabadság teljesen megvalósuljon. Ez a célt szolgálta a temetkezési kultusz, amire a vezetők, a főpapok tanították a népet. A tanítást és gyógyítást is ők végezték, akik a misztikus iskolákban részesültek beavatásban.

Az egyiptomi korszakot a Görög-római kultúrkorszak követte i.e. 747-ben. Ekkor következik be a fordulat a fejlődésben. A szellemvilággal való kapcsolat egyre gyengült és a Görög-római kultúrkorszakban le is zárult.

A görög nép legmagasabbra fejlesztette a művészeteket. Csodálatos alkotások születtek, amiben benne volt a szellemvilág inspirációja. Szinte szellemet vittek az anyagba. Megjelent a természettudomány és a filozófia. A nagy görög gondolkodók túlvilági inspirációk hatására hirdettek nagy igazságokat. Plátónak, Arisztotelésznek és még több filozófusnak álom és ébrenlét között látomásaik voltak. Ezek adták a filozófiai nézeteik alapjait. Eközben Rómában megjelent a jog és a törvény. Ekkor kap érvényt először a végrendelet.

Ebben a kultúrkorszakban történt a golgotai misztérium. Krisztusnak akkor kellett megtestesülni, amikor a materializmus megjelent. A szellemvilág teljes elvesztése a mélypontra jutott. Krisztus a matériába süllyedést kívánta visszafordítani, hogy az emberiség fejlődése ismét a szellemvilág

felé tartson. A további 600-700 évben már csak kivételesen egy egy emberben merülnek fel homályos képek. Krisztus után 700-ban teljesen megszűnt. A szellemvilág teljesen elzárta magát az emberiségtől. Az emlékek már csak szájhagyományban éltek.

1413 után az Angló-germán kultúrkorszakban megkapja az ember a tudati lelket és 1879-ben Mihály korszellemtől a kozmikus intelligenciát. A feladat az, hogy az ember Istentől kapott intelligenciájával lássa be, hogy kell léteznie egy szellemvilágnak, ahol szellemi lények irányítják a kozmosz, a naprendszer és az emberiség világát.

A jelenkort 3573-ban a szláv kultúrkorszak fogja felváltani. A mai Oroszország lesz a kultúrközpont. Az emberek már saját értelmükkel fogják belátni, hogy van szellemvilág és vannak istenek. A szláv népben legmélyebben él a Krisztus impulzus. Ők már ma is a túlvilág felé fordulnak.

Ebben a kultúrkorszakban a legfejlettebb emberek már születésükkor megkapják az aura látó képességet. Képekben érzékelik mások gondolatait.

Az utolsó hetedik az Indiai vagy Univerzális kultúrkorszak 5733-tól. Itt már elkülönül az emberek fejlett és fejletlenebb csoportja. Az utóbbiak visszafejlődnek és rút emberekké válnak. Visszatér ismét a kasztrendszer.

Ennek a hét kultúrkorszaknak egy nagy háború vet véget, ahol mindenki harcol mindenki ellen. Ez annyira pusztító lesz, hogy nagyon kevés ember marad életben.

Ezt követően véget ér az Atlantisz utáni első korszak, amit a második illetve harmadik kis poláris korszak követ. Ezzel a Föld befejezte életét.

A nagy poláris korszakok sorában hátra van még a Jupiter, Vénusz és a Vulkan.

A Jupiteren eltűnik már a szilárd anyag, csak tűz, levegő és víz van jelen. Élővilágát a növény, állat és az ember képviseli. Az emberek két csoportra oszlanak, a fejlett és fejletlen emberek csoportjára. A fejlődésben elmaradottaknak lesz esélyük a felzárkózásra.

A Vénuszon már nincs növényvilág. A bolygó anyaga tűz és levegő. A víz már nincs jelen. Élővilága az állat és az emberek három csoportja: a fejlett, a fejletlen és a rút emberek világa. Az utóbbiak egy a Holdhoz hasonló bolygóra kerülnek. Az állatok megjelenési formája úgy a Jupiteren mint a Vénuszon mást mint a Földön volt.

A Vulkánról a legkevesebbet ír Rudolf Steiner. Ez már időben annyira távol van, hogy nehéz erről beszélni. Annyit lehet tudni, hogy anyaga csak tűz lesz. A fejlett emberek a személyiség szellemek, az arkangyalok és az angyalok szintjét érhetik el.

A Vulkán után a naprendszer teljesítette feladatát és megszűnik. Helyére az Atyaisten új naprendszert teremt, ahol a mai emberek a hierarchiákkal együtt építjük az új világrendszert.

Érdekességek:

1. A Nap 25.920 év alatt járja végig az állatöveket. Az antropozófia ezt egy világvégnek nevezi.
2. Egy hetvenkét évet betöltő ember 25.920 napot élt.
3. Egy nap 25.920 lélegzetet vesz az ember.

A naprendszer bolygói úgy keletkeztek, hogy amikor a Föld megismételte az Ős Szaturnusz korszakot, a végén megmaradt a Szaturnusz bolygó. Az Ős Nap ismétlése után a Jupiter bolygó és az Ős Hold ismétlése után a Mars bolygó. A Vénusz bolygó és a Mars akkor keletkezett amikor a Nap elvált a Földtől. Akkor ez a két bolygó levált a Napról.

Az Uránusz és a Neptunusz kívülről csatlakozott a naprendszerünkhöz. Rudolf Steiner az írja, hogy jóval távolabb is van a többi bolygótól, másrészt a holdjai is ellenkező irányban forognak. Ez is mutatja, hogy nem a naprendszerünk szerves része.

Végezetül az antropozófiáról annyit kell tudni, hogy ez az élet elixírje.